

1. Tussen de schoenen

‘Man, kijk uit!’

John schrikt zich wild.

Eigenlijk mag het niet, maar hij rijdt op de stoep.

Plotseling komt er een kind aanrennen, recht voor zijn scooter.

Hij kan niet op tijd remmen, wijkt uit en knalt tegen een rek met vrouwenschoenen op.

Dan valt hij om en landt met de scooter tussen de schoenen.

Eén schoen hangt om zijn oor.

Er staat meteen een jongen naast hem om met zijn mobiel een filmpje te maken.

‘Leuk voor YouTube’, lacht de jongen.

‘Wegwezen of je zit straks in het gips!’, roept John boos.

John is een grote, forsgebouwde jongen van zeventien. De jongen met de mobiele telefoon is veel kleiner. Daarom gaat hij er snel vandoor. Terwijl hij wegrent, gooit John nog snel een schoen naar zijn hoofd.

‘Ik waarschuw je!’, schreeuwt hij naar de jongen.

Dan kijkt hij in het gezicht van de baas van de schoenenzaak.

‘Leuk dat je over waarschuwen begint.

Ik heb de politie gewaarschuwd. En jij blijft hier totdat ze er zijn. Dit gaat je geld kosten.

Sta niet op om weg te rijden, want ik weet waar je woont. Dat durf ik best tegen de politie te zeggen.

Je kunt beter blijven liggen tot de ziekenwagen er is. Die komt ook.’

John kent de baas van de schoenenzaak.

Hij heet Osman.

Hij is best aardig, totdat je zelf vervelend gaat doen. Dan moet je oppassen met Osman.

Hoe boos Osman ook is, toch vraagt hij of John ergens pijn heeft.

‘Eigenlijk doet alles pijn. Maar ik geloof niet dat ik iets gebroken heb of zo’, zegt John.

‘Blijf toch maar liggen totdat de ziekenwagen komt. Ze moeten je even onderzoeken.

Ik denk dat je morgen bont en blauw ziet.

Hoewel? Kun je dat bij jou goed zien?’

De ouders van Osman komen uit Turkije, maar die van John van de Antillen.

Zijn huidskleur is heel donker, die van Osman niet.

John voelt zich een enorme sukkel zoals hij daar tussen die stomme schoenen ligt.

Al snel zijn de politie en de ziekenwagen er.

De broeders van de ziekenwagen helpen John overeind. Hij heeft gelukkig niets gebroken.

Maar zijn scooter is erg beschadigd, net als de meeste schoenen.

Osman maakt foto's voor de verzekering.

John ziet dat ook zijn mobiel stuk is.

Hij is op zijn rechterzij gevallen en zijn telefoon zat in de rechter binnenzak van zijn jack. Shit!

John vertelt de politie eerlijk wat er gebeurd is.

Osman heeft alles vanuit de winkel gezien.

Hij vertelt de politie hetzelfde verhaal.

Alleen zegt Osman niets over de schoen die om John zijn oor hing.

Dat vindt John erg fijn.

Het was ook zó stom!

‘Ben je verzekerd?’, vraagt een agente aan John. ‘Ik denk het’, antwoordt hij.

De agente schudt haar hoofd.

‘Denken is niet genoeg. Je moet het zeker weten. Je moet een hoge boete betalen als je niet verzekerd bent.’

John knikt.

De agente zucht. ‘Ik heb nog meer slecht nieuws voor je, John.’

2. Dag scooter!

John heeft een rijbewijs voor beginners. Dat heeft iedereen die net zijn rijbewijs gehaald heeft. Het gaat om een rijbewijs met punten. Als je binnen vijf jaar drie punten hebt, dan raak je je rijbewijs kwijt. De agente heeft tegen John gezegd dat ze nog meer slecht nieuws heeft. John begrijpt best wat die agente bedoelt. 'Krijg ik een punt of zo?', vraagt John. 'Eén punt?', roept de agente. 'Kom op, jongen. Je reed op de stoep en daardoor heb je mensen in gevaar gebracht. Maar je hebt ook schade veroorzaakt. Dat zijn twee punten.' John denkt dat hij gek wordt. 'Shit! Ik had al een punt. Nee, hè? Het kwam door dat kind. Er rende zomaar een kind uit een huis de stoep op. Daarom lag ik ineens tussen de schoenen. Dan heb ik het toch goed gedaan?' De agente kucht heel overdreven. 'Als je niet met je scooter op de stoep had gereden, dan was dit niet gebeurd.'

Sorry, maar je bent je scooter én je rijbewijs kwijt. Je krijgt een boete van een paar honderd euro als je niet verzekerd bent. Je bent zeventien jaar, dus je moet dit bedrag zelf betalen. Niet je ouders. Daar ben je te oud voor. En je moet de schade aan die schoenen en dat rek ook betalen. Ben je daar wel voor verzekerd?’
‘Die dingen regelt mijn vader’, zegt John.